

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

413. An, & quid præter has causas, ex quibus Ordinarii recipere possunt renunciationes, eisdem observandum vi Constitutionis Pii V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

dinarius fieri potest) facta coram ipsidem requirit causam. Paris. l. 5. q. 6. n. 1.

2. Respondeo secundò: expressa in *cit. c. nisi*, quòd resignationes Episcoporum valent, & locum quoque habent in resignationibus factis coram Ordinariis. Sic enim expressè Pius V. in constit. sua: *quanta Ecclesia, de dato Anno 1568. 1. April.* ubi, postquam plures retulisset causas, ob quas Ordinarii recipere possunt resignationes, inquit: *denique in causis positis in Constitut. Innoc. III. nempe in cit. c. nisi cum pridem.* Paris. l. 5. q. 3. n. 1. in fine, præter quas causas aliquor alias ibidem exprimit.

3. Respondeo tertio in specie, causas in dicta Constitut. Pii V. expressas esse sequentes: Prima, si beneficiatus est senio confectus: quinam autem senio confecti censendi sint, in ordine ad hunc effectum, remittendum iudicis arbitrio, spectatà personarum qualitate & complexione. Paris. *cit. q. 6. n. 7.* Castrop. *de benef. d. 6. p. 2. §. 1. n. 6.* Azor *p. 2. l. 7. c. 19. q. 5.* Pirrh. *loc. cit. n. 55.* Barbof. *juris Ecclesi. l. 3. c. 15. n. 100.* Secunda, si utatur quis incommodà valetudine, seu sit valetudinarius, quod item relinquendum iudicis seu Ordinarii arbitrio. Barbof. *loc. cit. n. 101.* Castrop. Azor. *ll. cit.* Paris. *loc. cit. n. 12.* citans Menoch. *de arbit. casu 60. n. 5.* & alios plures, ac dicens: prudentem igitur Ordinarium sumpturam conjecturam, quòd beneficiatus aliquo modo corporis habitu & affectu malè valeat, & sapius aut semper ægrotet, ut non possit muneri sibi injuncto satisfacere. Tertia, si corpore impeditus, ità ut non possit commodè præstare id, ad quod ratione beneficii tenetur, ut si leprà, paralyfi, morbo gallico, vel comitiali, aliòve contagioso vel periculoso laboret. Paris. *an. 14.* Azor, Pirrh. Castrop. *ll. cit.* Barbof. *n. 102.* idem ex Parisio dicens de lunatico, apoplectico, producente ulcera per corpus, habente tremulas manus, vel chiramam continuam. Quarta, si sit corpore vitiatus, v. g. cæcus, claudus, mutus, surdus, aliòve habens corporis membrum abscessum, contractum, deformatum. Unde, ut Castrop. promoveri non potest ad ordines. Lege enim divinà, nimirum *Levit. 21.* (qui etiam locus insertus est *c. hinc etiam d. 49.*) cautum est, ne Ecclesiis servant corpore vitiati, quales sunt isti. Paris. *n. 33.* tales enim (inter quos & deformiter gibbosos numerat, Paris. *n. 52.* & ex eo Barbof. *n. 103.* idem dicens de habente manum mutilam, vel manus ad utendum inefficaces) cum non possint promoveri, & promoti non possint ministrare, ut habetur *in tit. de corpore vitiato*, per consequens habere nequeunt beneficium; & sic superveniente tali vitio corporis meritò ad resignandum, quæ habent beneficia, admitti possunt. Paris. *n. 54.* Quinta, si sit obnoxius crimini, ob quod privari possit beneficium. Paris. *n. 57.* eundo per istiusmodi crimina, de quibus Barbof. ait *n. 104.* quòd inquisitione pendente, etiam post receptas probationes, & conclusum in causa, imò & pendente appellatione à sententia privationis, possint resignari coram Ordinario, juxta dicta à nobis suprà. Sexta, si censuris Ecclesiasticis irretitus, quibus non ità facillè possit absolvi. Castrop. *loc. cit.* Paris. *an. 67.* eundo pariter per singulas censurarum species. Septima, si nequeat, aut non debeat Ecclesiæ aut beneficio deservire, puta quia dæmoniacus (utpote qui perpetuò ab ordinum susceptione excluditur, *c. communiter,*

d. 33. Paris. *n. 94.*) bannitus seu regulatus, illiteratus, aut aliter irregularis. Paris. *n. 98.* vel si turpiter cum scandalo seu offensione aliorum vivat; etsi enim talis possit, non tamen debet servire in Ecclesia ob scandalosam vitam. Paris. *n. 101.* quòd spectant, qui, etsi non vivant scandalosè, in ipso tamen servitio Ecclesiæ, ad quod obligati sunt, dant scandalum, puta quia lunatici, vel quia ob languorem stomachi patiuntur identidem vomitum. Paris. *n. 103.* citans D. Tho. *3. p. q. 82. a. ult. ad 3.* Majol. *de irregul. l. 2. c. 26.* Octava, si quis duo vel plura beneficia, etiam simplicia, quorum unum sufficit ad sustentationem, obtinet, cum tunc uno eorum regulariter debeat esse contentus. Azor, Pirrh. Castrop. *ll. cit.* Nona, si beneficiatus ad aliud beneficium sufficiens ad sui sustentationem promoveatur, maxime si id cum præhabito est incomparabile; cum tunc ex necessitate debeat prius dimittere. AA. *iidem.* Decima, si religionem ingressus est, aut matrimonium contracturus, resignationem illius ex hac causà recipere potest Ordinarius, modò resignans id statim exequatur. AA. *iidem* Paris. *an. 167.* in quo casu statim à contracto matrimonio conferri poterit beneficium; in ingrediente verò religionem expectandum usque dum professio emissã, Castrop. *loc. cit.* Undecima, si quis ob capitales inimicitias nequit, aut non audeat residere in loco beneficii, puta exigentis residentiam. AA. *idem.* *ll. cit.*

Questio 413. An, & quid præter has causas, ex quibus Ordinarii recipere possunt renunciationes, eisdem observandum vi dictæ Constitut. Pij V.

1. Respondeo: Debere illos observare binas sequentes condiciones. Primò, ut dispiciant, num resignaturus in sacris constitutus habeat aliunde, unde commodè vivat; quia in casu, ubi non habet resignaturus aliunde, unde vivat, non possunt recipere illius resignationem. Paris. *an. 173.* Pirrh. *n. 56.* Castrop. *loc. cit. n. 7.* C. de Luc. *de benef. d. 37. n. 14.* Secus est, dum resignaturus est in minoribus tantum Ordinibus, Paris. *n. 178.* Limitanda insuper responsio, ut opus non sit in receptione resignationis in hoc inquirere, dum resignatio sit causà ingrediendi religionem; ingressurus enim religionem resignare potest, etsi non habeat aliunde, unde vivat. Paris. *cit. q. 6. n. 182.* Et hæc exceptio, quæ in dicta Constitut. Pij V. excipitur casus ingressuri religionem, nempe ut in eo casu opus non sit recepto resignationem illius inquirere in competentiam aliunde vivendi, non extenditur ad casum contracturi matrimonium; cum constitutus in sacris nequeat contrahere matrimonium, constitutus verò in minoribus resignare possit, etsi non habeat aliàs unde vivat. Paris. *n. 184.* contra Fusc. *de visitat. l. 2. c. 28. n. 19.* Atque ità hæc unica exceptio à dicto onere inquirendi posita in Constitut. Pij V. firmat regulam in ceteris casibus non exceptuatis, sive quòd, dum ex aliis causis recipitur resignatio, inquirere prius necesse sit in dictam competentiam vivendi. Paris. *n. 186.*

2. Alterum observandum recipientibus resignationem est, ut resignata coram se beneficia non conferant suis aut resignantium consanguineis, affinis, familiaribus, &c. de quo suprà.